

VENDIM
Nr. 55, datë 5.12.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vladimir Kristo anëtar i “ “

Sokol Berberi anëtar i “ “

Vitore Tusha anëtare e “ “

Altina Xhoxhaj anëtare e “ “

Gani Dizdari anëtar i “ “

Besnik Imeraj anëtar i “ “

Fatos Lulo anëtar i “ “

Fatmir Hoxha anëtar i “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 3.6.2014, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen nr. 23 Akti, që i përket:

KËRKUES: Artan Treska, Etleva Goga (Maliqi), Florika Maliqi

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Viktori Qirjazi, Brikena Qirjazi, Qirjako Qirjazi, zyra vendore e regjistrimit të pasurive të paluajtshme Korçë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtuëshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 240, datë 8.2.2012, të Gjykatës së Lartë; nr. 530, datë 20.12.2010, të Gjykatës së Apelit Korçë; nr. 2000, datë 30.7.2010, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42, 131/f dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 27, 28, 29, 30, 31 dhe 45 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese së Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuësve, të cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjekteve të interesuara, të cilët kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuësit kanë paraqitur një padi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Korçë, duke paditur subjektet e interesuara, prej të cilëve kanë kërkuar: Njohjen si bashkëtrashëgimtarë në 3/4 pjesë të truallit me sipërfaqe 900 m², të ndodhur në qytetin e Korçës, të pasurisë së ish-pronares PM, të njohur, të kthyer e të kompensuar me vendimin nr. 275, datë 2.5.2003, të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, Korçë (në vijim KKKP) dhe me vendimin nr. 632, datë 21.4.1995, të KKKP Korçë. Dorëzimin e pjesës përkatëse të kësaj pasurie trashëgimore, duke urdhëruar subjektin e interesuar Zyra Vendore e Regjistrimit të Pasurive të paluajtshme, Korçë (në vijim ZVRPP) të bëjë regjistrimin e 3/4 pjesë të pasurisë trashëgimore në emër të tyre.

2. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë, me vendimin nr. 41-2010-3174 (2000), ka vendosur: *“Pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë. Detyrimin e të paditurve Viktori Qirjazi, Brikena Qirjazi, Qirjako Qirjazi, të njohin bashkëpronarë për shkak trashëgimie paditësit Artan Treska, Etleva Goga, Florika Maliqi, mbi pasurinë e paluajtshme regjistruar në ZRPP Korçë, me nr. 5/276 pasurie, zona kadastrale nr. 8563, vol.19, faqe 232, me sipërfaqe 900 m², ndodhur në Korçë, në rrugën “Papa Kristo Negovani”, e më konkretisht të dorëzojnë pjesën prej 202,8 m² nga ky truall. Rrëzimin e padisë për pjesët e tjera të saj. Regjistrimin e këtij vendimi gjyqësor dhe disponimeve të tij në ZRPP Korçë, pasi të marrë formë të prerë.”*

3. Mbi ankimin e paraqitur nga kërkuesit dhe subjektet e interesuara, Gjykata e Apelit Korçë, me vendimin nr. 530, datë 20.12.2010, ka vendosur: *“Lëniën në fuqi të vendimit nr. 2000, datë 30.7.2010, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, për sa i përket pjesës së rrëzuar të padisë së kërkuesve Artan Treska, Etleva Gogo dhe Florika Maliqi. Ndryshimin e pjesës tjetër të këtij vendimi si më poshtë: Rrëzimin e padisë së kërkuesve për sa i përket kërkimit për pasurinë trashëgimore në emër të trashëgimlënës Dhimitra Maliqi.”*

4. Mbi rekursin e paraqitur nga kërkuesit, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në dhomë këshillimi, me vendimin nr. 00-2012-240, datë 8.2.2012, ka vendosur: *“Mospranimin e rekursit të paraqitur nga Artan Treska, Etleva Gogo dhe Florika Maliqi, kundër vendimit nr. 530, datë 20.12.2010, të Gjykatës së Apelit Korçë.”*

II

5. **Kërkuesit** i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) duke kërkuar shfuqizimin e të tre vendimeve objekt kërkese. Ata kanë parashtruar se:

5.1 Gjykata e Lartë nuk e ka arsyetuar vendimin e saj të mospranimit të rekursit. Neni 142 i Kushtetutës, i detyron gjykatat e të gjitha niveleve për të arsyetuar vendimet e tyre. Duke qenë akti më i rëndësishëm procedural, vendimi duhet të pasqyrojë arsyet e marrjes së tij. Funkcioni i vendimit të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar. Nga ana tjetër, vetëm duke dhënë një vendim të arsyetuar mund të realizohet një kontroll publik i administrimit të drejtësisë.

5.2 Vendimet gjyqësore janë rezultat i zbatimit të keq të ligjit material. Kërkuesit pretendojnë se në bazë të dëshmisë së trashëgimisë të lëshuar për të ndjerat Dhimitra Maliqi (Gjini) dhe Ollga Maliqi, ata janë trashëgimtarë të gjyshes së tyre dhe tezes së babait të tyre. Ndërkohë që gjykatat që kanë gjykuar themelin e çështjes, nuk i kanë zbatuar saktësisht dispozitat mbi trashëgiminë ligjore, duke njohur si trashëgimtarë vetëm njërën nga vajzat e Dhimitrës, Viktorinë dhe familjen e saj (Brikenën, vajzën e saj, dhe Qirjakon, bashkëshortin);

5.3 Gjykatat nuk i kanë mbështetur vendimet e tyre në provat e administruara gjatë gjykimit, duke shkelur parimin e kontradiktoritetit. Gjykata e Apelit Korçë, ka dhënë vendimin duke u bazuar në kontratën e dhurimit të dhurueses Dhimitra Maliqi, por duke dalë tej përcaktimeve të kësaj kontrate.

5.4 Gjykata e Apelit Korçë, duke mos thirrur ekspertë topografë për të përcaktuar pozicionin dhe kufijtë e pronës, ka dalë tej kompetencave të saj duke konkluduar se në kontratën e dhurimit kufizimet e pronës së dhuruar nuk janë me ato të pronës objekt shqyrtimi.

6. **Subjektet e interesuara** kanë parashtruar se kërkesa e paraqitur nga kërkuesit nuk është e bazuar, pasi të tre vendimet gjyqësore janë dhënë në respektim të plotë të parimit për një proces të rregullt ligjor.

6.1 Rekursi i paraqitur nga kërkuesit ka qenë me terma të paqarta dhe në përgjithësi për interpretim e zbatim të gabuar të ligjit, por pa caktuar konkretisht e qartësisht dispozitat dhe argumentet lidhur me to. Për rrjedhojë, Gjykata e Lartë e ka pasur të pamundur pasqyrimin e tyre, me qëllim për të treguar se ato janë shqyrtuar.

6.2 Pala kërkuese ka kërkuar dhe shfuqizimin e vendimeve të Gjykatës së Apelit Korçë dhe të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë, por nuk ka paraqitur ndonjë argument në mbështetje të këtij kërkimi.

6.3 Pretendimi për zbatim të keq të ligjit nga gjykatat nuk hyjnë në sferën e shqyrtimit nga Gjykata Kushtetuese. Ky pretendim ka marrë përgjigje të plotë nga Gjykata e Apelit dhe nuk është ngritur konform rregullave procedurale në rekurs.

III

VLERËSIMI I GJYKATËS KUSHTETUESE

A. Për legjitimin e kërkuesve

7. Gjykata vlerëson se kërkuesit legjitimohen si subjekte për të paraqitur një kërkesë të tillë para kësaj gjykate, pasi parashikohen si subjekte nga neni 134/1, “g” i Kushtetutës së Republikës së

Shqipërisë (*ratione personae*), ata e kanë paraqitur kërkesën brenda afatit 2-vjeçar nga dita e dhënies së vendimit gjyqësor të fundit, si dhe pretendimi që ata ngrenë lidhur me të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar është një e drejtë e njohur dhe e mbrojtur nga Kushtetuta.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

8. Kërkuesit pretendojnë se Gjykata e Lartë me vendimin e mospranimit të rekursit, pa dhënë ndonjë argument lidhur me pretendimet e tyre, ka cenuar të drejtën e tyre për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, e drejtë e cila rrjedh nga detyrimi që kanë gjykatat për të arsyetuar vendimet e tyre, parashikuar nga neni 142 i Kushtetutës.

9. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga neni 42, 142/1 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 37, datë 30.6.2014, nr. 8, datë 28.2.2012; nr. 8, datë 16.3.2011; nr. 25, datë 10.6.2011 dhe nr. 38, datë 30.12.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në jurisprudencën e saj, Gjykata ka nënvizuar domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore, penale apo civile, si një garanci për procesin ligjor. Vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Vendimi mund të kontrollohet nga një gjykatë më e lartë sipas procedurave përkatëse dhe, që kjo të jetë e mundur, duhet bërë arsyetimi i vendimit, në të cilin gjyqtari tregon me qartësi faktet dhe ligjin e zbatueshëm, të cilat e kanë çuar në bërjen e një zgjedhjeje ndërmjet disa mundësive. Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit, përbëjnë aktin procedural kryesor të të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim (*shih vendimet nr. 8, datë 16.3.2011; nr. 7, datë 9.3.2009 dhe nr. 23, datë 4.11.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë. Ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë gjithashtu të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese. Konkluzionet e pjesës arsyetuese duhet të bazohen jo vetëm në aktet ligjore, por edhe në parimet dhe rregullat që karakterizojnë mendimin e shëndoshë e logjik (*shih vendimet nr. 37, datë 30.6.2014, nr. 20, datë 13.4.2012 dhe nr. 38, datë 30.12.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata e ka vlerësuar zbatimin e këtij parimi rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Gjykata vë në dukje se ajo e vlerëson arsyetimin e një vendimi gjyqësor vetëm në kuadrin e përmbushjes ose jo të standardeve të mësipërme të cilat garantojnë të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar dhe nuk është detyrë e saj të analizojë provat dhe faktet ku është bazuar gjykata për zgjidhjen e çështjes së themelit. Kjo mbetet detyrë funksionale e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Në vlerësimin e Gjykatës nuk mjafton që arsyetimi të jetë formalisht i pranishëm në kuptimin grafik dhe strukturor, pasi kjo do ta bënte atë thjesht fiktiv. Arsyetimi duhet domosdoshmërisht të plotësojë kriteret minimale ligjore të përcaktuara dhe të mos ketë të meta të tilla serioze që cenojnë standardin e vendimit gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimin nr. 55, datë 18.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Neni 310/1 i KPC-së parashikon se vendimi i gjykatës duhet të përmbajë hyrjen, pjesën përshkuese-arsyetuese dhe pjesën urdhëruese, duke përcaktuar, në paragrafët e tjerë, elementet që duhet të përmenden në secilën prej këtyre pjesëve. Ndërsa për gjykimin në Gjykatën e Lartë, KPC-ja sanksionon se rekursi, ndër të tjera, duhet të përmbajë shkaqet për të cilat kërkohet prishja e vendimit, duke iu referuar normave ligjore mbi të cilat mbështetet (neni 475/ç) dhe se shqyrtimi i çështjes në kolegjet seleksionuese konsiston në një vlerësim të këtyre shkaqeve. Nëse rekursi bëhet për shkaqe të ndryshme nga ato që i lejon ligji, ai nuk pranohet dhe mospranimi i tij vendoset nga kolegji i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit (neni 480).

14. Nga parashikimet e normave procedurale civile, si dhe bazuar në veçoritë e gjykimit në Gjykatën e Lartë dhe në praktikën e saj, Gjykata çmon se në funksion të realizimit të vëzhgimit publik të administrimit të drejtësisë si dhe të koherencës së vendimit gjyqësor, në mënyrë që përfundimi i procesit të vlerësimit të gjykatës të jetë i mbështetur, përmbajtja e vendimit përbën premisën për përmbushjen e standardit të arsyetimit të vendimit, i cili, në këtë drejtim, duhet të plotësojë dhe të përmbajë kriteret e përcaktuara nga dispozitat ligjore përkatëse dhe ato të zhvilluara nga jurisprudenca kushtetuese e konsoliduar (*shih vendimin nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në rastin konkret, Gjykata vëren se vendimi nr. 240, datë 8.2.2012, i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit, përmban në pjesën hyrëse të tij, palët ndërgjyqëse, objektin e padisë, disponimet e gjykatës së shkallës së parë dhe asaj të apelit dhe faktin se kundër vendimit të kësaj të fundit kanë paraqitur rekurs kërkuesit, por nuk përmban shkaqet që ata kanë parashtruar në rekurs. Ndërsa në pjesën arsyetuese, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë është mjaftuar me përfundimin se “rekursi i paraqitur nuk përmban shkaqe nga ato që parashikon neni 472 i KPC-së” duke vendosur, në pjesën urdhëruese, mospranimin e tij. Pra, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, pavarësisht se në vendim nuk paraqet se cilat janë shkaqet e kundërshtimit të vendimit të apelit, ka arritur të bëjë një proces vlerësimi të tyre nëpërmjet të cilit ka arritur në konkluzionin e shprehur në dispozitiv.

16. Gjykata, nisur dhe nga sa u argumentua më lart dhe duke iu referuar jurisprudencës së saj, çmon gjithashtu se, *prima facie*, mosparaqitja, në vendimin e Kolegjit Civil, e shkaqeve të parashtruara nga kërkuesi në rekurs, krijon dyshime edhe mbi cenimin e të drejtës së ankimit efektiv si dhe të të drejtës për t’u dëgjuar, të pretenduara nga kërkuesi. Në këtë këndvështrim, pasqyrimi i shkaqeve të rekursit në pjesën hyrëse të vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë përbën një element të domosdoshëm dhe të rëndësishëm të tij, i cili nuk ka thjesht karakter formal në përmbajtjen e vendimit gjyqësor (*shih vendimet nr. 15, datë 19.4.2013 dhe nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Nga analiza në tërësi e vendimit, Gjykata vlerëson se, për shkakun e lartpërmendur, rrjedha logjike e përdorur në vendim nuk rezulton e qartë dhe e kuptueshme dhe se argumentet e pjesës hyrëse nuk janë të lidhura logjikisht me pjesën arsyetuese dhe atë urdhëruese. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), pavarësisht se në vendim nuk paraqet cilat janë shkaqet e kundërshtimit të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë, ka arritur të bëjë një proces vlerësimi të shkaqeve, nëpërmjet të cilit ka arritur në konkluzionin e shprehur në dispozitiv. Gjykata vlerëson se pjesët e vendimit nuk formojnë një përmbajtje koherente brenda tij, ç’ka bën që përmbajtja dhe arsyetimi i tij të mos kenë një harmoni të brendshme.

18. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se mungesa e paraqitjes së shkaqeve të parashtruara në rekurs, në vendimin e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), përbën një të metë, të pakapërcyeshme, të përmbajtjes së vendimit dhe të arsyetimit të gjykatës, duke krijuar dyshime edhe për realizimin efektiv të së drejtës së aksesit në gjykatë nga ana e kërkuesve.

C. Për pretendimet e tjera

19. Lidhur me pretendimet e tjera të kërkuesit për zbatimin e keq të ligjit material nga gjykatat e zakonshme, mosrespektimin e parimit të kontradiktoritetit, si dhe daljen jashtë kompetencave të tyre, Gjykata thekson se është detyrë e Gjykatës së Lartë të bëjë të mundur realizimin efektiv të së drejtës së aksesit, pa lënë shkas për ekuivoke në lidhje me marrjen në shqyrtim dhe vlerësimin e

pretendimeve të kërkuësve.

20. Gjykata, referuar natyrës së gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, rikonfirmon qëndrimin se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Raporti ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, kur është rasti i shqyrtimit nga ana e kësaj Gjykate të kërkesave individuale, në bazë të nenit 131/f të Kushtetutës, udhëhiqet nga parimi i subsidiaritetit (komplementaritetit). Një qëndrim i ndryshëm do ta kthente Gjykatën Kushtetuese në një instancë të zakonshme, gjë që nuk është funksioni i saj (*shih vendimet nr. 19, datë 2.4.2012 dhe nr. 4, datë 28.2.2006 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Si përfundim, nisur nga sa më sipër, Gjykata vlerëson se vendimi i mospranimit të rekursit i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, objekt shqyrtimi, nuk ka respektuar standardin kushtetues të arsyetimit të vendimeve gjyqësore. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuësve në këtë aspekt është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “P”, dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës; neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës¹
- Shfuqizimin e vendimit nr. 240, datë 8.2.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo, Besnik Imeraj

Anëtare kundër: Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha

MENDIM PARALEL

1. Edhe pse në konkluzion përfundimtar jam dakord me shumicën që është shprehur për shfuqizimin e vendimit nr. 00-2012-240, datë 8.2.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (Dhoma e Këshillimit) si të papajtueshëm me nenin 42 të Kushtetutës, nuk ndaj të njëjtin qëndrim me argumentin e përdorur për shfuqizimin. Kështu, shumica shprehet se: “Gjykata çmon se mungesa e paraqitjes së shkaqeve të parashtruara në rekurs, në vendimin e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), përbën një të metë, të pakapërcyeshme, të përmbajtjes së vendimit dhe të arsyetimit të gjykatës, duke krijuar dyshime edhe për realizimin efektiv të së drejtës së aksesit në gjykatë nga ana e kërkuësve”. (*paragrafi 18 i vendimit*).

2. Kërkuësit kanë pretenduar edhe zbatim të keq të ligjit material nga gjykatat e zakonshme. Sipas tyre, në bazë të dëshmisë së trashëgimisë të lëshuar për të ndjerat Dhimitra Maliqi (Gjini) dhe Ollga Maliqi, ata janë trashëgimtarë të gjyshes së tyre dhe tezes së babait të tyre. Ndërkohë që gjykatat të cilat kanë gjykuar themelin e çështjes, nuk i kanë zbatuar saktësisht dispozitat mbi trashëgiminë

¹ Gjyqtarët Bashkim Dedja dhe Vladimir Kristo janë shprehur me mendim paralel. Gjyqtari V. Kristo votoi pro pranimit të kërkesës me argumentin se vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsyetimit të vendimit sipas qëndrimit të shprehur në mendimin paralel të vendimit nr. 28, datë 15.05.2014 të Gjykatës Kushtetuese.

ligjore, duke njohur si trashëgimtarë vetëm njëërën nga vajzat e Dhimitrës, Viktorinë, dhe familjen e saj (Brikenën, vajzën e saj, dhe Qirjakon, bashkëshortin) (paragrafi 5.2). Gjithashtu, sipas kërkesve, gjykatat nuk i kanë mbështetur vendimet e tyre në provat e administruara gjatë gjykimit, duke shkelur parimin e kontradiktoritetit. Gjykata e Apelit Korçë e ka dhënë vendimin duke u bazuar në kontratën e dhurimit të dhurueses Dhimitra Maliqi, por duke dalë tej përcaktimeve të kësaj kontrate (paragrafi 5.3).

3. Sipas nenit 472/1,2 të KPC-së, rekursi mund të bëhet edhe kur: a) nuk është respektuar ose është zbatuar keq ligji; dhe b) ka shkelje të rënda të normave procedurale. Sipas mendimit tim, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë duhet të kishte dhënë një “minimum arsyeje” për mospranimin e këtyre pretendimeve të lidhura me keqzbatimin e ligjit, me shkeljen e normave procedurale, si dhe me daljen jashtë përcaktimeve kontraktuale, e cila përbën ligj për palët dhe duke mos e respektuar cenon edhe parimin e sigurisë juridike, përderisa ato përbënin shkak, prima facie, për pranim rekursi sipas kërkesave të nenit 472 të KPC - së.

4. Në rastin konkret, vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë jo vetëm nuk jep arsye për mospranim, por as nuk përmend se çfarë pretendimesh konkrete kanë ngritur kërkesit para Gjykatës së Lartë e që janë të papranueshme, çfarë e bën vendimin të parregullt në formë, të paqartë në përmbajtje dhe tërësisht të paarsyetuar. Për më tepër, që edhe qëndrimet e dy gjykatave më të ulëta, respektivisht të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë dhe Gjykatës së Apelit Korçë, janë të ndryshme në lidhje me zgjidhjen e çështjes.

5. Për rrjedhojë, vendimit nr. 00-2012-240, datë 8.2.2012 të Dhomës së Këshillimit të Kolegjit Civil i mungon një minimum arsyetimi, duke cenuar të drejtën e kërkesve për proces të rregullt ligjor. Prandaj kërkesa e tyre, në gjykimin tim, duhej pranuar nga Gjykata Kushtetuese edhe për këtë argument.

Bashkim Dedja (kryetar)